

РЕШЕНИЕ

№ 2459

гр. София, 13.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 19.03.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Георги Бозуков

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **1180** по описа за **2021** година докладвано от съдия Георги Бозуков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава дванайсета, чл.208-228 от АПК, вр.чл. 63, ал. 1, изр.2 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], чрез адв. Ч. срещу Решение № 20262437 от 27.11.2020 г., постановено по НАХД № 4528/2020 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 131-ви състав. С обжалвано решение е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 13 от 04.02.2020 г., издадено от директора на Регионална инспекция по околна среда и води /РИОСВ/-С., с което на основание чл. 200, ал. 1, т. 2 от Закона за водите /ЗВ/ на касатора е наложена „имуществена санкция“ в размер на 5 000 лв. за нарушение по чл. 48, ал. 1, т. 11 от ЗВ.

В касационната жалба е посочено, че обжалваното решение е неправилно и незаконосъобразно, постановено при допуснати съществени процесуални нарушения. Касаторът счита, че се касае за маловажен случай. Счита, че наложената санкция е прекомерна и несправедлива. Моли решението да бъде отменено, а с него и процесното наказателното постановление. Претендират се направеното по делото разноси.

В съдебно заседание касаторът се представлява от адв. Ч., която поддържа касационната жалба и моли същата да бъде уважена.

Ответникът - РИОСВ не се представлява се представлява и не изразява

становище по делото.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Административен съд София-град, II касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна.

От фактическа страна СРС установено следното:

[фирма], ЕИК[ЕИК] е търговско дружество, регистрирано в Република България със седалище и адрес на управление в [населено място], [улица], представлявано от управителя В. В..

Дружеството стопанисвало търговски комплекс „Д. плаза“, находящ се в [населено място],[жк], местност Б. песоци, район К.. В тази връзка дружеството извършвало заустване на отпадъчни води в повърхностни въз основа на Разрешително за ползване на воден обект № 13140292/17.03.2017г., издадено от директора на Б. дирекция „Дунавски район“. В същото били определени индивидуални емисионни ограничения по потоци и места на заустване, със срок за достигането им от датата на влизане в сила на разрешителното т.е. от 17.03.2017г.

На 26.06.2019г. от страна на служители на РИОСВ-С., включително свидетеля Г. Ш. - А. била извършена проверка на използвания от [фирма] воден обект, в частност провеждане на емисионен контрол по компонент „Води“. За тази цел били взети проби на пункт означен като № 5 съобразно разрешителното, а именно „Пречистени битови и дъждовни отпадъчни води след ретензионен резервоар“. Пробите били взети от ревизионната шахта монтирана след резервоара, в присъствие на представител на дружеството, за което бил съставен и нарочен Протокол за проверка № 53/26.06.2019г.

Взетите проби били изследвани в централната лаборатория на Изпълнителна агенция по околната среда, а резултата отразен в Протокол за изпитване № 01-1188 от 10.07.2019г. и Протокол за изпитване № 01-1189 Съгласно посоченото изследване са установени отклонения от заложените в Разрешителното за използване на водния обект индивидуални емисионни ограничения по шест показателя, а именно:

1. Неразтворени вещества- отчетен резултат 49 мг/куб.метър, при възможно отклонение от измерената стойност +/- 5 мг/куб.метър, при норма 35 мг/куб.метър.
2. ХПК - отчетен резултат 155 мг/куб.метър, при възможно отклонение от измерената стойност +/- 26 мг/куб.метър, при норма 125 мг/куб.метър.
3. БПК - отчетен резултат 72 мг/куб.метър, при възможно отклонение от измерената стойност +/- 7 мг/куб.метър, при норма 25 мг/куб.метър.
4. Общ азот- отчетен резултат 36 мг/куб.метър, при възможно отклонение от измерената стойност +/- 6 мг/куб.метър, при норма 10 мг/куб.метър.
5. Общ фосфор- отчетен резултат 2,6 мг/куб.метър, възможно отклонение от измерената стойност +/- 0,1 мг/куб.метър, при норма 1 мг/куб.метър.
6. Мазнини- отчетен резултат 4,3 мг/куб.метър, при възможно отклонение от измерената стойност +/- 0,4 мг/куб.метър, при норма 1 мг/куб.метър.

За констатираното на жалбоподателя е съставен АУАН за нарушение на чл. 48, ал. 1, т. 11 от ЗВ, а въз основа на акта е издадено процесното НП.

За да потвърди НП, СРС е приел, че НП е издадено от компетентен административнонаказващ орган, при издаването на АУАН и НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, съдържат всички изискуеми от закона реквизити, а вмененото нарушение е безспорно установено.

Настоящата съдебна инстанция напълно споделя изводите на първоинстанционния съд.

С процесното наказателно постановление административна санкция е за нарушение, изразяващо се в нарушаване условията на издаденото разрешително 13140292/17.03.2017г. и е квалифицирано от наказващия орган като такова по чл. 48, ал. 1, т. 11 от ЗВ.

Безспорно е, че касаторът е титуляр на разрешително 13140292/17.03.2017г. за ползване на воден обект – „Д. плаза“, находящ се в [населено място],[жк], местност Б. песоци, район К., за заустване на отпадъчни води в повърхностни води със зададени емисионни ограничения по потоци и места на заустване.

Основният спор се свежда до разрешаването на въпроса правилно ли е квалифицирано установеното нарушение под нормата на чл. 48, ал.1, т.11 от Закона за водите. В случая извършеното нарушение е в достатъчна степен индивидуализирано, като е посочено, че са установени превишения на заложените индивидуални ограничения в Разрешителното за заустване, подробно описани в НП. Обстоятелствата, при които то е извършено са формулирани изчерпателно и ясно в достатъчна степен, за да удовлетворят изискванията за пълнота на обвинителната теза и адекватното упражняване на реципрочното ѝ право на защита на лицето, срещу което се насочва административнонаказателната принуда.

В допълнение следва да бъде отбелязано, че е налице и правилно приложена санкционна норма от страна на АНО, а именно - чл. 200, ал. 1, т. 2 от Закона за водите, според която се наказва с глоба, съответно имуществена санкция, освен ако не подлежи на по-тежко наказание, физическото или юридическото лице, което: ползва водни обекти, водностопански съоръжения и системи или изгражда такива без необходимото за това основание или в отклонение от предвидените условия в разрешителното - от 2000 лв. до 10 000 лв.

Законът за водите не съдържа дефиниция за „отпадъчни води“, но такава е дадена в ДР към Наредба № 2 от 08.06.2011 г. за издаване на разрешителни за заустване на отпадъчни води във водни обекти и определяне на индивидуалните емисионни ограничения на точкови източници на замърсяване, съгласно която „Отпадъчни води“ са водите, в т.ч. и дъждовни, замърсени от извършването на производствена, стопанска, земеделска и битова дейност, както и водите от канализационните системи на населените места, селищните и курортните образувания. В настоящия случай водите, чието качество е установено категорично имат характер на отпадъчни води. Същите са резултат именно от извършвана дейност на [фирма] от ползване на обект – „Д. плаза“, находящ се в [населено място],[жк], местност Б. песоци, район К..

В заключение следва да се отбележи обстоятелството на което се базира извършеното нарушение, а именно че на 26.06.2019г. при контрол на воден обект за заустване на отпадъчни води в повърхностни в търговки комплекс „Д. плаза“, находящ се в [населено място],[жк], местност Б. песоци, район К., стопанисван от [фирма], е установено отклонение в индивидуалните емисионни ограничения спрямо заложените в разрешителното стойности по шест показателя. Условията, при които се разрешава

ползването на воден обект, включително за заустване на отпадни води се определят при издаване на разрешителното, като в случая видно от проведените лабораторни изследвания на взети проби, са допуснати отклонения в максимално допустимите количества вещества, които могат да съдържат отпадните води.

При извършената проверка настоящият състав счита, че не са налице основанията, предвидени в чл.348 от НПК. Решението е валидно и допустимо, съобразено с материалния закон и е постановено при спазване на процесуалния ред по НПК.

По изложените съображения, Административен съд София – град, II касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20262437 от 27.11.2020г., постановено по НАХД № 4528/2020 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 131-ви състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.